DECISIO
S. ROTÆ ROMANÆ
Coram R. P. D.
BICHO
IN CAVSA
Bononien̄ Succeſſionis de Zanis.

Veneris 17. *Maij* 1641.

ROMAE, Ex Typographia Reu. Cam. Apoſt. MDCXLI.

SVPERIORVM PERMISSV.

AROLO filio naturali Comitis Ioannis de Zanis, & viuente patre per DD. de Campeggijs amplissimè legitimato dandam esse immissionem in possessionem bonorum hæreditariorum Com. Angeli patrui, Rota censuit, Monasterio Monialium Sanctissimæ Trinitatis venienti ex persona Monialis Feboniç sororis defuncti excluso vigore Statuti Bonon. exclusiui fœminarum propter masculos sub *rub. de success. ab intest. ascend. & collat. §. dicti verò fratres*, quod licèt loquatur de filijs masculis legitimis, fauet legitimatis, quia per ipsos quoq. conseruatur agnatio à statuentibus contemplata, *Bald. in l. eam quam. num. 26. C. de fideicom. Ias. in l. cum acutissimi. num. 6. C. eod. Castr. cons. 34. nu. 3. vers. similiter, & cons. 102. in fin. lib. 2. Decian. cons. 3. num. 86. lib. 1. & de magis communi Curt. iun. cons. 153. num. 9. & 10. Beron. cons. 14. num. 2. lib. 2. Eugen. cons. 57. num. 76. lib. 1. Peregr. de fideic. art. 23. num. 30. Lup. de illegit. restit. comm. 3. §. 1. num. 75.* in puncto huius statuti *Goz. ad. cons. 6. num. 70. & seqq. Rota Bonon. diuers. decis. 6. num. 99. & seqq.*

Nec obstat, quod Carolus tempore mortis Com. Angeli iam emiserat tria vota simplicia in Societate IESV, & ante ingressum in eam Religionem renunciauerat, & abdicauerat à se omne ius, & capacitatem succedendi quibuscũque attinentibus, tàm ex testamento, quàm ab intestato, vnde stante incapacitate, ac renunciatione Caroli, hæreditas patrui videtur delata Sor Feboniæ in gradu proximiori, non secus ac si Carolus in rerum natura non existeret *l. 1. §. sciendum, vbi Bart. ff. suis & legit. hæred. Molin. de primog. lib. 1. cap. 9. num. 29. & 30. Giurb. de success. feud. §. 2. glos. 4. sub num. 4 & glos. 6. num. 65. Fusar. de substit. quæst. 317. num. 21.*

Nam incapacitas respectu habitus, & votorum obesset, si Carolus fuisset admissus ad vota solemniter professorum, vel coadiutorum formatorum, cum autem solum emiserit vota simplicia, quæ in Societate IESV solent post biennium emitti, per illa euenit quidem verus Religiosus, sed non incapax dominij citrà vsum, vtpote suo donec superiori aliter videatur, aut vota coadiutorum formatorum, seu solemnem professionem emittat, vt expressè disponitur in *extrauag. Greg. XIII. incipien. Ascendente Domino, & in constit. Societatis par. 4. cap. 4.* quas procedere nedum ad effectum retinendi, sed etiam acquirendi, ac succedendi, siue ex testamento, siue ab intestato, notat *Molin. de iust. & iur. tract. 2. disput. 139. col. 3. vers. illi, qui finito Sanchez super decal. lib. 7. c. 1. sub num. 38. & cap. 18. nu. 23. & 29. Pappon. arrest. lib 21. tit. de success. Eccl. in append. par. 2.* saltem quousque per superiorem talis acquisitio irritetur, *Suarez de Relig. tom. 4. lib. 4. cap. 4. sub n. 6 vers. imò licet. Layman. lib. 4. tract. 5. c. 7. n. 3. vers. cæterum.* Et in hoc Religiosi Societatis IESV sortiũtur naturam diuersam ab alijs Regularibus, quia adhuc post vota simplicia dicuntur ad hunc effectum esse in probatione, & votũ paupertatis emissum prædicatur de vsu, & administratione dependenti à voluntate Superioris, *Vasq. in p. 2. tom. 2. disput. 165. num. 104. in fin. Less. de iur. & iust. lib. 2. cap. 4. dubit. 5. n. 27.*

A 2 Garz.

Garz.de benef. par.7. cap.10. num.62. Barbos.de iur. Eccles. lib.1. cap.41. n.192. Rot. in nullius, seu Caputaquen. pensionis coram bo.me. Martino Andrea, quæ est decisio 146. par.4. recent & decis.78. inter eius impress. nu.17 & 19.

Renunciatio verò, habet in ventre conditionem expressam, ibi, *quam tamen cessionem, & renunciationem dixit velle facere irreuocabiliter quidem, sed tamen quatenus ingrediatur Religionem, & in ea maneat, siue professus, siue non, quia quatenus è dicta Religione egrederetur, & habitum dimitteret, vult omnia, & singula esse infecta.* Quæ conditio comprehendit omnem licitum egressum, siue in anno Nouitiatus, siue post emissa vota simplicia. Tum quia renuncians duo tempora enunciauit, quibus voluit donationem esse irreuocabilem, videlicet ante, & post professionem, ibi *maneat siue professus, siue non,* & sicuti manētia ante professionem refertur ad omne tempus, tàm Nouitiatus, quàm status Scholastici, ita & huius manentiæ desinentia, in quam dirigitur reuocatio donationis, nam declaratio, quod facit donationem irreuocabilem temporaliter, quatenus maneat, habet implicitam reuocationem donationis, & reintegrationem donatoris ad bona donata quotiescumq; desinat manere iuxt. *theor. Bart. in l. fin. S. quando nu.1. & 2. ff. ad Tertull.* quam sequitur *Bald. cons.426. num.1. lib.3. Socc. cons.10. num.6. & seqq. lib.3. Hond. cons.14. num.14. lib.2. Albert. Brun. de statut. exclus. fœmin. artic.10. nu. 67. Ambrosin. decis. Perusin.46. nu.7. & seqq. par.2. Put. decis.139. lib.2. in corr.* qui Doctores licèt loquātur quando adest dictio *quousque* eundem sensum habet dictio *quatenus, vt in l. rogatus. ff. mand. l. Rutilia. ff. contrah. empt. l. licet. ff. verb. signif.* Ruin. cons.61. num.43. lib.5.

Tum etiam quia in vtroque egressu militat eadem ratio, & renuncians contemplatus fuit egressum secundum subiectam materiam, ac naturam Religionis, quam ingressurus erat, in quantum ex eo efficeretur iterum capax absoluti dominij, & liberaretur à vinculo Religionis, prout liberatus fuit mediante licentia postmodum obtenta à Patre Generali, cui ex Cōstitutionibus Apostolicis hæc facultas competit, vt *not. Sanchez. super decal. lib.6. cap.9. nu.62. & seqq.*

Quamuis licentiæ causam præbuisset Carolus per illius petitionem *Sanchez ibid. lib.7. cap.9. sub num.*70. vel præcedentem declarationem de succedendo in hæreditate patrui, quia illam non fecit cum malitia, vt è Societate dimitteretur, quinimò dixit velle se modis licitis habitum dimittere, & vt dimissus plenam liberationem à voto consequatur, sufficit causam ab illo præbitam non fuisse malitiosè ordinatam ad obtinendam dimissionem, & ita est praxis Iesuitarum, vt *in constit. societatis par.2. cap.2. & in exam. cap.7. S.1. & colligitur ex decret.22. Congreg.7. num.4. ex trad. à Sanchez. super decalog. lib.4. cap.23. num.40. & 45. & lib.7. cap.9. nu.65. & duob. seqq. iuncto n.70. in fin.* cessante enim dicta malitiosa subordinatione abest licentiæ extorsio, quæ est ratio, cur dimissus non liberetur à voto, eo quòd excludit liberam voluntatem dimittentis ad id necessariam, vt plenè *Less. de iust. & iur. lib.2. cap.40. dub.20. num.147. & per tot.* Gratis autem dicitur, Patrem Generalem motum

tum fuisse ob periurium Caroli, quod vt infra dicetur, vacàt culpa, nec probatur peruenisse tunc ad notitiam Generalis, quin potius ille in licentia expressit se dimittere iustis de causis petente Carolo, de quibus standum est dicto Generalis absque alia extrinseca probatione, & ipsa hæreditatis patrui delatio potuit à Patre Generali considerari in ordine ad vtilitatem spiritualem Caroli, quæ est iusta causa dimissionis *Less.d.tract.lib.2.cap.40.dub.17.num.120.* ibi *etiam vtilitas volentis*, & sic nullatenus applicantur, quæ dicuntur de expulso à Religione ob culpam, de quo loquuntur allegati *in decis.109.par.5.recent.*

Quare purificata conditione egressus è Religione, euanuit renunciatio, ac si facta non esset *cap.verum, vbi glos. verb. conditione de condit. appos. l.1. §. item cum ipse, & §. fin. ff.donat. l.1. & 2. C. donat. quæ sub modo, l. quoties, §. vlt. ff.in diem eddict.* & in proposito *Dec. cons.86. nu.5. circa med. vers. & ista donatio Socc.cons.83 num.3. lib.2* & Carolus illicò omnia bona donata, & iura succedendi recuperauit vsque ab initio *Abb.in cap.quod à te, num.3. vers. aut professionem de cleric.coniug. Anchar. in cap. statuimus nu.7. de regular. Natt.in his term. cons.180. num.3. Azor.instit. moral.lib.13.cap.9.quæst.2. Sanchez. super decal. lib.7.cap.1. num. 5. & cap. 5. num. 62. & 63.Gratian.discept.96. num.22. & seqq. Rot.in Rom. bonorum seu spolii 16. Decemb.1605.coram bo.me. Lancellotto iuniori*, maximè attentis verbis pacti resolutiui, ibi *omnia & singula sint infecta*, quæ quia directa sunt *Mant. de tacit. lib.4. tit.28. sub nu 13.* ibi *res sit inempta* operantur retro translationem bonorum ipso iure, & absque aliqua traditione in renunciantem *Lup.in l.2. num.8.C. pact. int. empt. & vend. Tiraquell. de retract. convent. §.1. glos.7. num.14. & 15. Couar. variar. resolut. lib. 3. cap.8. num.1. vers. 2.eadem conclusio, Mant.d.tit.28. num. 12.& 13. Seraph.decis.548. num.1. Rot.decis.1. num.4. par.2.recent.*

Non obstat, quod licentia Generalis, qua licitus egressus, ac renunciationis resolutio purificatur, emanauerit multo post delatam hæreditatem Com. Angeli, & in successoribus ab intestato requiratur capacitas de tempore delatæ hæreditatis, *l. si cognatis. ff. rebus dub. Alba cons.106. num.12. Menoch.cons.828. num. 33. Surd. decis.20.num.* 8. cum alijs relatis per *Giurb. de success. feud. §.2. glos.4. num.3. & seqq. Ciriac. contr.4. num.14. & 15.* itaut quia ex tunc à die mortis Comitis Angeli ob incapacitatem Caroli fuit quæsita hæreditas Sor. Febroniæ superueniens capacitas Caroli, non possit retrotrahi in præiudicium iuris alteri medio tempore quæsiti *Gasan.cons.26. num.13.* benè ad propositum *Bart.in tract. minoric. lib.4. dist.3.cap.2.num.9. vers.contrarium* quem sequitur *Siluestr. in summ. verbo Religio 4. num.10. col.pen. vers. & cofirmatur, Buratt decis.510. num. 3.* & in puncto *Cusell. de donat. int. patrem, & filium contemplat. matrim. tract. 1. disc.2. par. 4 num 42. & 43. & par. 6. num. 119. & seqq. Franc. Salerni cons.45. num.14. & seqq. & est bonus text. in §. at si instit. de hered. quæ ab intest. defer.* vbi habemus, quod emancipatio filij adoptiui secuta post

moi-

mortem patris naturalis, non retrotrahitur ad effectum, vt idem filius recuperet patris naturalis hæreditatem alteri medio tempore delatam.

Nam quicquid sit quando renunciationi non inest à principio expressa protestatio, & pactum resolutiuum, in quibus terminis loquuntur Bart & alij exaduerso allegati, & signanter Cutell. & Salern. qui præterea loquitur de renunciatione facta iuxta Constitutiones Societatis IESV, quæ longè ad effectum, de quo agitur differt à nostra emanata ante ingressum vt not. *Sanchez. super decal. lib. 7. cap. 1. num. 37. & 38.* & pariter in terminis *s.* at ij nullum aderat pactum resolutiuum in casum emancipationis.

Sanè renunciatione concepta sub huiusmodi pacto, & amplius, cum protestatione, ac declaratione, quod non intelligantur bona donata irreuocabiliter acquisita, donatarijs, nisi si, & quatenus renuncians maneat in Religione, statim secuto conditionis resolutiuæ implemento per egressum è Religione renuncians admittendus est etiam ad hæreditates medio tempore alteri delatas, vt in puncto *Natt. cons. 180. num. 2. & seqq. vbi præsertim num. 4.* sic distinguendo inter casum, in quo adsit nec ne protestatio resolutiua respondit *ad doctr. Bart. tract. minoric.* exaduerso allegati, & est distinctio originaliter *Ioannis Andreæ in cap. statuimus num. 2. de regular.* quam secuti sunt ibidem *Host. num. 4. vers. quid de his Abb. num. 4. vers. respondit Anchar. num. 7. vers. dicit Card. Zabar. num. 6.* & eamdem sententiam saltem quoad bona allodialia firmat in Scholaribus Iesuitarum exeuntibus è Societate post emissa tria vota simplicia, *Cutel. de donat. tract. 1. disc. 2. par. 4 sub nu. 6. & 17. & sub num. 23. vers. secundus est casus* post *Carol. de Graff. de effect. cleric. eff. 4. num. 26.*

Illa enim protestatio, & pactum resolutiuũ operatur, vt omne quod alijs durãte possibilitate egressus renunciantis defertur deferatur reuocabiliter, & maneat quodãmodo in suspenso, ponderando præsertim dictiones, si, & quatenus, positas in renunciatione, quæ sunt suspensiuè *Bart. in l. 1. num 7. ff. condit. & demonstr. Oldrad. con. 242. sub num. 7. Bald cons. 150. num. 7. vers. restat lib. 5.* Vnde cum renunciationis effectus non fuerit consumatus irreuocabiliter, & donatarij bona postmodum delata acquisiuerint sub illa modificatione & reuocabilitate, ex eorumdem bonorum restitutione in casum purificatæ reuocationis, quæ inhærebat à primordio acquisitionis præiudicium non sentiunt *Natt. d. cons. 180. num. 4.* facit *Card. Mant. decis. 30. num. 7. & 8.* nec tàm dicuntur desinere esse hæredes, quàm fingi nunquam fuisse, vt per *Alberic. in l. 2. num. 2.* vbi etiam *Bald. in 2. lect. vers. nec obst. ff. si pars hered. petat. Gomes. variar. resolut. tom. 1. cap. 2. sub num. 15. vers. sed ista opinio Rota coram san. mem. Greg. XV. decis. 85. num. 29.*

Et per consequens non adest obstaculum iuris medio tempore quæsiti tertio, quod impediat retrotractionem egressus ad diem renunciationis, sed conditionis resolutiuæ implementum, etiam quoad bona vt supra delata retrotrahitur ex voluntate renũciantis ad diem renũciationis vinculis eiusdem renunciationis, vt inquit *Bald. in rubr. extr. de summ. Trinit. & fid. Cathol.*

thol. num. 17. Ladench. conf. 42. num. 4. Menoch. conf. 851. num. 37. Rimin. iun. conf. 529. num. 50. Rot. in Taurinen. donationis coram R.P.D. meo Merlino impress. par. 6. recent. decis. 174. num. 26. ac ſicuti defectus egreſſus ex futuro euentu ſolemnis profeſſionis, aut vitæ coadiutorum formatorũ ad impoſſibile reducendi, feciſſet donatarios hæredes irreuocabiles in totum, ita eiuſdem egreſſus purificatio ex fictione retrotractiua fecit hæredem Carolum vſque ab initio *Alex. conſ. 162. num. 5. lib. 2. Ruin. conſ. 97. num. 6. lib. 2. Greg. XV. d. decis. 85. num. 25.*

Non ſecus ac ſuperueniens legitimatio filij ſecuta ex præordinatione patris lõge poſt eius mortem retrotrahitur, ac reintegrat legitimatum ad hæreditatem paternam delatam ante legitimationem proximioribus agnatis, quia ea præordinatio effecit, vt agnatis deferretur hæreditas reuocabiliter, & irreuocabilis acquiſitio ſtaret in ſuſpenſo, quicquid ſit, vbi talis præordinatio non adeſt *Rip. in l. 2. num. 26. ff. vulg. & pup. Alex. conſ. 139. num. 2. lib. 1. Beron. conſ. 178. num. 2. lib. 2. Burſatt. conſ. 76. num. 42. Rot. Bonon. conſ. vnico poſt decis. Barz. num. 5. Cotta de retrotr. cap. 8. caſ. 32. nu. 13. Gratian. diſcept. 635. num. 20. & ſeqq. Rot. in Romana hæreditatis de Virili 3. Decemb. 1640. coram bo. me. Coccino.*

Vel captiuus poſtliminio reuerſus recuperat etiam hæreditates durante captiuitate delatas ob eamdem rationem ſuſpẽſionis, & reuocabilitatis acquiſitionis interim factæ per agnatos *l. illa inſtitutio. 32. §. 1. ff. hæred. inſtit. l. ex facto §. fin. ff. vulg. & pupill. l. bona. §. 1. ff. capt. & poſtlim. reuerſ. l. 2. §. ſi vero apud hoſtes. ff. ad Tertull. Cyriac. contr. 205. num. 80.* quod enim operatur legalis fictio poſtliminij, operari multo magis debet realis declaratio renunciantis, & pactum reſolutiuum in renunciatione expreſſum, quia propria prouiſione nihil eſt tutiùs, aut munitiùs, & potentior eſt prouiſio hominis quàm beneficium legis, vt in terminis ait *Natt. d. conſ. 180. ſub num. 5. verſ. nam propria ex gl. magna in l. aſſiduis C. qui potior. in pignor. hab.* egreſſumq. è Religione poſt emiſſa vota captiuo ad patriam reuerſo æquiparant. *in fortior. term. Bald. in d. l. ex facto. §. fin. num. 6. Angel. num. 3. verſ. nam pone exemplum. Iaſ. ſub num. 10. Carol. de Graſſ. de effect. cleric. eff. 4. ſub num. 32.*

Et alioquin non ſeruaretur volũtas renunciantis, qui explicitè declarauit, velle ſe, quod ſecuto egreſſu omnia, & ſingula ſint infecta, nam remaneret effectus renunciationis in hæreditate iam delata contra eius voluntatem expreſſam ſub clauſula vniuerſali *omnia, & ſingula*, quæ eſt præciſa, & nihil vel minimũ intactũ relinquit *Gabr. cõſ. 144. n. 66. & ſeqq. lib. 2. Sard. conſil. 308. num. 41. Cened. ſing. 72. num. 1. Oſaſch. decis. 90. nu. 4.* æquipolletq; clauſulæ in omnibus, & per omnia *Cened. ſing. 77. nu. 3. & fuit dictum in Mutinen. dotis 16. Ianuarii 1641. coram R.P.D. meo Panzirolo.*

Addebant aliqui ex Dominis, quod nec ante egreſſum Caroli è Religione delata fuerat hæreditas tranſuerſalibus, qualis eſt Soror Febronia, quia ſtatim mortuo Comite Angelo fuit deputatus curator ventri prægnanti

eius

eius vxoris, & non nisi post dictum egressum euanuit natiuitatis posthumi opinio, ac spes, qua pendente, nec aduersariæ, nec alijs transuersalibus hæreditas acquiri poterat, *l. ventre, vbi Bart. num. 1. l. cum quidam. §. quod dicitur. ff. a quir. hered. l. antiqui. ff. si pars hereditatis pet.*

Non obstat iuramentum appositum in renunciatione, quia expirauit per egressum Caroli è Religione, prout ipsa renunciatio. *Abb. in c. quemadmodum in not. in fin. de iur. iur. Natt. in specie d. cons* 180. *num.* 8. & 9. & licet Carolus priusquàm egrederetur gesserit se pro hærede patrui, quia tamen eodem contextu declarauit se velle modis tamen licitis habitum dimittere, caruit perfidia, & dolo, sine quibus non incurritur periurium *l. qui iurasse in princ. ff. iur. iur. cap. quæritur. §. item opponitur* 22. *quæst.* 2. *Mant. decis.* 221. *num.* 5. *Seraph. decis.* 1243. *num.* 6.

Tandem non obstat, quod saltem requiratur sententia declaratoria super facto, hoc est resolutione renunciationis, antequam Carolus agere possit iudicio possessorio, & interim non sit retardanda immissio Monialium, *Gabr. cons.* 44. *nu.* 11. & *cons.* 51. *num.* 34. *lib.* 1. *Buratt. decis.* 136. *nu.* 27.

Tùm quia Doctores allegati non loquuntur de possessorio adipiscendæ, sed reintegrandæ, illudq. merito denegant renuncianti, quia facto proprio cecidit à possessione. Tùm etiam quia idem *Gabr d. cons.* 51: *sub nu.* 36. *vers. sec. quia lib.* 1. limitat prædictā conclusionem, quando factum est clarum, nam in notorijs deueniri potest ad executionem absque alia sententia declaratoria, *Abb. in cap. peruenit il primo. num.* 7. *de appellat. Præpos. ibid. n.* 6. *Berou. cons.* 176. *num.* 96. *lib* 1. clarissimum autem in casu nostro est factū renunciationis conditionalis, egressusq. Caroli è Religione, cum legitima licentia Patris Generalis, adeo quod ad euitandos inutiles circuitus illi sit danda immissio reiecta petitione Monialium iuxta distinctionem *Giurba decis.* 55. *num.* 22. *post Milanen. decis.* 2. *num.* 159. *lib.* 2. *Intrigl. sing.* 16. *num.* 4. *lib.* 2. quarum possessio titulo vniuersali pro hærede non retardat iudicium immissionis, *Rip. in l.* 1. *num.* 15. *ff. quorum bonorum Menoch. de adipisc. remed.* 1. *num.* 80. *Peregr. de fideic. art.* 46. *nu.* 15.

Ex quibus resolutum fuit dandam esse immissionem Carolo, tàm in bonis patrui, quàm auiæ paternæ, quæ adita illius hæreditate per Comites Ioannem, & Angelum filios desierāt esse materna, & effecta fuerant propria adeuntium, *l. sed si plures. §. filio. ff. vulg. l. cum heredes. ff. acquir. poss. Eugen. cons.* 88. *num.* 81. *lib.* 1. exceptis tamen bonis emphyteoticis Ecclesiæ, de quibus quatenus opus sit poterit, particulariter videri.

Et ita decisum vtraque parte iterum, atque iterum acerrimè informante.